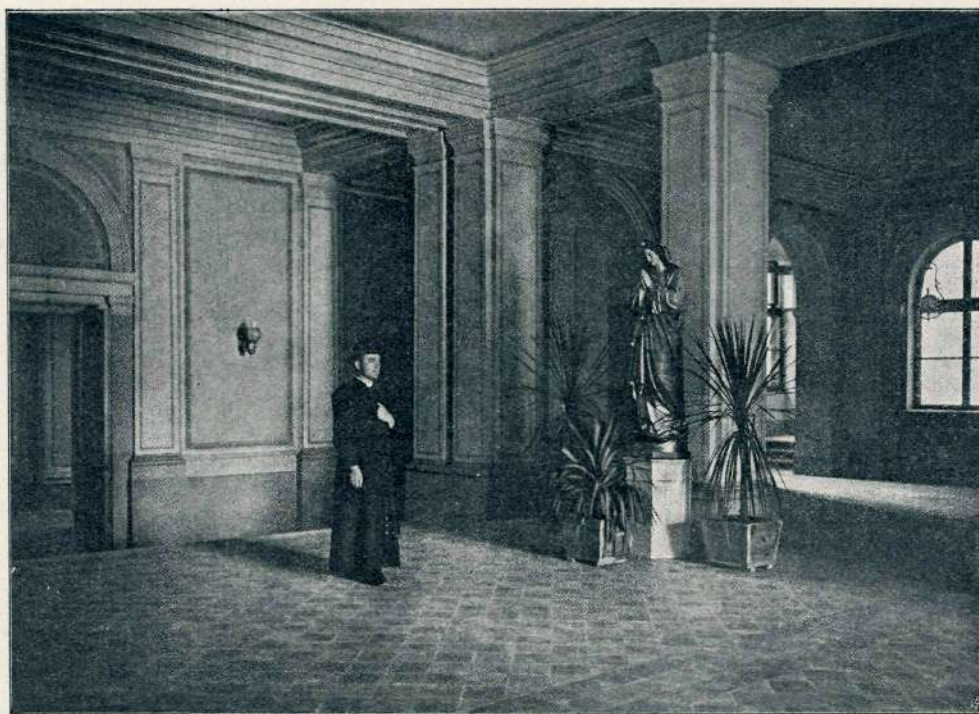

uprizorila. Drama sama na sebi ni bogve kaj dramatična. Konfliktov ni nič, dejanja bore malo, a to, kar je, je tako fino in lepo, da nas očara. Izredne tendence igra nima, kaže nam pa, kako blažilno vpliva mlado, nedolžno, čisto otroško srce na zakrknjene, življenja site in mrzle ljudi. Grof Dorincourt zavrže vse svoje otroke kot čudak in kot ponosen angleški plemenitaš. Ko se postara, mu vsi sinovi pomrjò, in srce mu zaželi Cedric Erola, svojega unuka, in ta vpliva s svojo naivnostjo in poštenostjo tako na starca, da postane zopet človek in čuti človeško. Včasih zavлада res med dialogom „angleški dolgčas“. To pa le, ako vidiš igro samo enkrat. Čim večkrat

ko se je uprizoril njegov „Brat sokol“. Kritika je sedla, kakor njegov sodnik v igri, na sodni stol, vzela dolgo pipo v usta, prižgala si tobak, puhnila parkrat dim v mogočnih kolobarjih in izrekla: „V imenu umetnosti reprimatur“ — in prišli so sodniki iz sodišča, zmajevali z glavami, se malomarno namrhnili in rekli: „Tudi v našem stanu so pleve“. A takih plev je težko najti, kot smo jih videli v „Ciganih“. Dnevno časopisje se je vedno protivilo imenovanju sodnega nadzornika, češ „mi hočemo imeti moža, ki bo na mestu“, pa se jim je navišja oblast posmehovala in jim dala pravega tepca za sodnika. Pri-tožili so se, a najvišja instanca jim je vrnila rekurz

ZAVOD SV. STANISLAVA: GLAVNI VESTIBUL.

pa se vanjo zamisliš, tem bolj ti ugaja in želiš si, da bi skoro zopet slišal one besede, ki so te prvič dolgočasile. Tiha, vdana ljubezen matere do sina, ki želi le njegove sreče in se odloči pri tem, da rajše sama ne vidi skozi mesece in mesece svojega otroka, mora ganiti vsakoga; to zlato materinsko srce uči svojega sina, da naj ljubi starega očeta, dasi je on njen največji sovražnik. Vse druge osebe so postranske, a dovolj nam nudijo te tri glavne. Igra ni samo za otroke, ampak mora ugajati vsakemu čutečemu človeku.

„Mali lord“ se je ponavljal 22. februarja in 4. marca popoldne. V zadnjem času smo doživeli tudi dve izvirni slovenski igri.

Dne 6. februarja je bila premiera „Ciganov“, ki jih je spisal Milčinski, znan izza lanske sezone,

z besedami: „K vam spadajo le taki ljudje.“ Pa je prišel pisatelj sam in rekel: „Z vašim glediščem nisem zadovoljen. To je šmira. Ožigosati moram te razmere. Napisal bodem satiro proti „šmiram“. In vzel je pero in pisal. Napisal je sam sebi satiro onemoglosti. Dejanje se vrši v malem mestu, katerega tipi so, da govorim v tonu pisateljvem, „landpomoranče“ Zamislil se je v značaj naivnega, dobrega in neumornega dekleta, ki mu je dal za doto „3000 gl. 1 kravo in klavir“. In nastala je iz Anice Puc — „riesenpomaranča“. Z igro ne smem propasti, si je mislil pisatelj, tu moram skrbeti tudi za nižje občinstvo. Pa kje dobiti brata? V gostilni. Pacek govori z natakario take trivialne neslanosti, da je res že preveč. Izmed boljših so še dovtipi o „duhovitosti“, katere še ni poduhal“, o zaherlinu i. t. d. Ker pa ne